

Ilie pe Carmel

Ilie sta pe vatră cu fața aplecată
Și ploaie de la Domnul a cerut.
Și iată o minune, la-a șaptea rugăciune,
Un nor deasupra mării s-a văzut.
Trei ani și jumătate, pîraiele-s uscate,
Prin secetă pedeapsa a venit.
Din cauză căci poporul și-Ahab conducătorul,
Întreaga țară a păcătuit.

Cor:

Ca Ilie sus pe munte, fraților să stăruim,
Pînă cînd apare norul cel pe care îl dorim.
Ploaia harului bogată, stropii binecuvîntați,
Duhul Sfînt ca altădată, să-L dorim, surori și frați.

Dar după ispășire, a Domnului iubire,
Cînd Israel din nou s-a pocăit,
La ruga lui Ilie, pe-ntreaga lor cîmpie
O ploaie minunată a venit.
Ahab înhamă caii, Ilie îl anunță,
Căci ploaia de la Domnul va veni,
Să plece, să grăbească și să se pocăiască,
Căci dacă nu, cu toții vor pieri.

Ahab și Izabela din nou se-mpotrăviră,
Și pe proroc din nou l-au prigonit.
În loc să se smerească și să se pocăiască,
Căci Dumnezeu prin semne le-a vorbit.
Și iată-l pe Ilie pe drumul din pustie,
De Izabela este urmărit.
El doarme, odihnește, dar îngeru-l trezește,
Căci de mîncare el i-a pregătit.

Și patruzeci de zile, spre muntele cel mare,
El zi și noapte a călătorit.
În peșteră pătrunde, acolo se ascunde,
Dar Domnul și acolo i-a vorbit.
Susurul blînd vorbește, prorocul se trezește,
Și pentru luptă el e pregătit.
Dușmanii tăi Ilie, cădea-vor în pustie,
Dar tu la ceruri sus vei fi răpit.

Curajul și credința aduce biruința
În Numele Acelui Minunat.
Ilie nu se teme de oameni, de blesteme,
Căci Dumnezeu din toate l-a scăpat.
Veniți la stăruință, să cerem cu credință,
Așa ca și prorocul pe Carmel.
Căci Domnul izbăvește pe-acel ce stăruiește,
Și se încrede neîncetat în El.

Amin